

„Aki befogadja ezt a gyermeket az én nevemben, engem fogad be.” (Lk 9.48)

Öt gyermekkel „bezárva”.

Március 17-én három kisleányval bővült a családjunk; egy iskola előkészítő ovis, egy első osztályos és egy negyedik osztályos. Sajnos éppen akkor kezdődő koronavírus járvány miatt, a gyerekek nem mehettek oviba és iskolába sem. A gyerekek iskolai és óvodai beiratkozását is e-mailen és telefonon intéztem. Az első napokban, hetekben nagyon nehéz volt, hiszen egy időben próbáltuk a családjunkba beilleszkedni, otthon tanulni, kapcsolattartást heti egy alkalommal otthon telefonon tartani, nem találkozhattak a vérszerinti szüleikkel, ami nagyon megviselte a gyerekeket, sokat sírtak.

De mégis a legnehezebb a tanulás, mert a gyerekeknek nagyon sok lemaradásuk van; a negyedik osztályos elsős szinten van, nem is érdekli a tanulás. Az első osztályos nem ismeri a betűket, nem tud olvasni. Az otthoni tanulás nagyon nehéz, nem pótolja az iskolai oktatást, de igyekszünk mindent megtenni, hogy pótoljuk a lemaradást.

Tanulás után délután sokat vannak az udvaron nagyon fontos, hogy mozgásban legyenek, hiszen ők nagyon elevenek és szeretnek nyüzsögni. Az udvaron lévő szabad mozgással, házkörüli elfoglaltsággal, próbáljuk enyhíteni a vírus okozta „karantént”.

Most, hogy egész nap itthon vannak a gyerekek rengeteg energiát, odafigyelést, törődést igényelnek, hiszen minden percben figyelni kell rájuk. Nagyon nehezen viselik, hogy itthon vannak és tanulni kell, azt hiszik, szünet van.

Az utóbbi napokban nagyon sokat változtak, formálódtak jó irányba a gyerekek. Reggelente imával kezdjük a napot és esténként gyerek bibliából olvasok nekik. Ez nagyon jó hatással van rájuk, igénylik az imádságot és a bibliaolvasást. Nagyon hiányzik, hogy nem tudunk járni istentiszteleti alkalmakra.

Természetesen mi is készültünk a húsvétra, a kereszténység legnagyobb ünnepére Jézus Krisztus feltámadására. De ez a húsvét teljesen más volt, a fiúk szerettek volna elmenni locsolkodni, de sajnos itthon kellett, hogy maradjanak, ezért szomorúak voltak. Az ünnepi asztalról azért nem maradt el a húsvéti tojás, nyuszi, sonka, kolbász, kalács, sütik.

A karanténos helyzetben van valami jó is; közelebb hozza a családtagokat egymáshoz, több időt lehet együtt tölteni, példát is lehet mutatni szeretetből, de ami mégis hiányzik a „szabadság”.

Bízunk az Úr Jézus Krisztusban, hogy véget vet, a vírusnak megszabadítja a világot és minden visszaáll az eredeti állapotába.

Bódi Edit
nevelőszülő